

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
सम्माननीय प्रधान न्यायाधीश श्री दामोदरप्रसाद शर्मा
माननीय न्यायाधीश श्री गिरीश चन्द्र लाल

फैसला

०७०-RC-००५८

मुद्दा: कर्तव्य ज्यान ।

धर्मेन्द्र मल्लाहको जाहेरीले नेपाल सरकार .....१ वादी

विरुद्ध

जिल्ला रूपन्देशी भगवानपुर गा.वि.स.वडा नं ७ मर्यादपुर घर भै हाल
कारागार कार्यालय पाल्पामा थुनामा रहेकी शान्ति मल्लाह.....१ प्रतिवादी

शुरू फैसला गर्ने: मा.न्या. श्री महेन्द्रबहादुर कार्की

रूपन्देही जिल्ला अदालत

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने: मा.न्या.श्री नारायणप्रसाद दाहाल

मा.न्या. श्री दुर्गादत्त भट्ट

पुनरावेदन अदालत वुटवल

न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १० बमोजिम साधक जाँचको लागि प्राप्त हुन
आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य र ठहर यस प्रकार रहेको छ:-

म र मेरो श्रीमती रोजगारको सिलसिलामा रूपन्देही जिल्लाको सिक्टन गा.वि.स.मा
बस्दै आएका छौं । मेरो ६ (छ) वर्षको छोरा सोनु मल्लाह मेरो आमा बाबुको साथमा घरमा
नै बस्दै आएको थियो । मिति २०६८।४।२८ गते रक्षाबन्धनको दिन ऐ.जिल्लाको थु. पिप्रहवा
गा.वि.स. वडा नं. ४ भटौलीमा माइती घरमा बस्दै आएकी शान्ति मल्लाह बस्ने घरमा
आमाले मेरो छोरोलाई लिएर निज शान्ति मल्लाहलाई भेटन भनेर जानु भएको थियो । त्यहाँ
पुगेपछि मेरो छोरोलाई आमाले एकछिन शान्ति मल्लाहको साथमा छोडेर आमा त्यस ठाउँको

नजिकै बस्नु हुने फुपा दयारामको घरमा जानु भएको रहेछ । साँझ ७:०० बजे आमा फुपाको घरबाट फर्केर आई सोनु मल्लाह खै भनेर शान्ति मल्लाहसँग सोध्दा धोर्कईसँग खेलन गएको छ, आज यही बस्छ भनेर भनेकाले आमा पुनः फुपाको घरमा फर्केर आउनुभयो । भोलिपल्ट आमा पुनः आएर खै सोनु भनी भन्दा शान्तिले मलाई थाहा छैन भनेकाले आमाले हार गुहार गरी गाउँले समेतको सहयोगले खोज्दा भटौली गाँउदेखि पश्चिम तिनाउ नदीको किनारमा मृत अवस्थामा मेरो छोरोलाई फेला पारियो । मृत शरीरमा हेर्दा धारिलो हतियारले काटे घोचेको देखिन्छ । उक्त अपराधिक कार्यमा शान्ति मल्लाहलगायत अन्य व्यक्तिको समेत मिलेमतो हुने देखिँदा खोजतलास गरी शान्ति मल्लाहलाई कानूनबमोजिम सजाय होस् भन्ने समेत व्यहोराले धर्मेन्द्र मल्लाहले ईलाका प्रहरी कार्यालय मर्चवारमा पेश गरेको जाहेरी दरखास्त ।

भटौली गाउँ तिनाउ नदी स्थित पूर्व पश्चिम बगेको तिनाउ नदीको पानी तथा बगर, उत्तर आमा गा.वि.स.को भवही गाउँ तथा खेत, दक्षिण खाली जमिन तथा अजमा घाट जाने बाटो यति चार किल्लाभित्र रहेको तिनाउ नदीको किनार, सो किनारमा आधा शरीर पानीमा आधा शरीर बाहिर हुने गरी अर्ध कोल्टे अवस्थामा फेला परेको मृतक सोनु मल्लाहलाई बाहिर निकाली हेर्दा अनुहारको च्यापुनिर गालामा आखी भौ र निधार, बायाँ तर्फ निधारमा घोचेको घाउहरु भई रगत बगेको, दायाँ आखाँ फूली केही निलो भएको लाश फेला परेको भन्ने समेत व्यहोराको घटनास्थल लाश जाँच मुचुल्का ।

मृतकको मृत्युको कारण यकीन भन्न नसकिने भन्ने समेत व्यहोराको शव परीक्षण प्रतिवेदन ।

मेरो श्रीमान् र धर्मेन्द्र मल्लाह बीच एक वर्ष पहिलादेखि झगडा भै मनमुटाव थियो । त्यसैगरी जेठानी दिदी र म बीचमा समय समयमा झगडा भै रहन्थ्यो । एक महिना पहिला मेरो खुट्टामा लगाउने चाँदीको पायल हराएको थियो । सो विषयमा सासुलाई सोध्दा मैले लगेको छैन भनी भन्नु भएको थियो । सो भनाभन समेतका कारण म माइती आई बसेकी थिएँ । मिति २०६८।४।२८ गते सासुसँग आएको सोनु मल्लाह गाउँका केटाकेटीसँग खेली रहेको थियो । साभँमा म कपडा धुन तथा दिशा गर्नको लागि तिनाउ नदीतर्फ जान लाग्दा सोनुसँगै गएको र पौडी खेल्छु भनेर जिद्धी गरिरहेको थियो । मनमा यसैको आमाले गर्दा झगडा भई माइत बस्नुपरेको हो । अबै यसैको चाकडी गर्नुपर्ने भनी सोची नदीमा

धकेली दिएँ । पानीमा डुबी बाहिर निस्क्यो । मैले समाती तारले बुनेको ढुंगाको पर्खालमा घोप्टो पारी चार पाँच पटकसम्म ठोकाई पुनः पानीमा फाली दिएकी हुँ । तारको जाली र ढुंगामा ठोकाउँदा अनुहारमा चोट लागेको हुनु पर्दछ । सोनुको मृत्यु गराउन अरू कसैको संलग्नता नभई म एकलैले हत्या गरेको हो भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी शान्ति मल्लाहले अधिकार प्राप्त अधिकारी समक्ष गरेको बयान ।

जिल्ला रूपन्देही थुमपिप्रहवा गा.वि.स.वडा नं. ४ भटौली गाउँदेखि उत्तर पश्चिम तिनाउ नदी स्थित पूर्वमा धर्मु नाउको धान खेत, पश्चिममा बगर तथा पानी उत्तर दक्षिण बगेको तिनाउ खोला यति चार किल्लाभित्र रहेको तिनाउ नदीको पूर्व किनारा छेउमा फलामे तारले बुनी ढुंगाको गारो पर्खाल लगाई तटबन्ध गराएको, सो पर्खालको तलको भागदेखि केही माथिसम्म पानीको सतह आई बगिरहेको सो नदीको पानीको गहिराई १५ फिट जती रहेको सोही तारले बुनेको ढुंगामा मिति २०६८।४।२८ गते शान्ति मल्लाहले सोनु मल्लाहलाई टाउको समेत ठोक्काई नदीमा फालेको भनिएको घटनास्थल विवरण ।

शान्ति मल्लाह मेरो कान्छी बहारी हुन । एक महिना पहिले निजको खुट्टाको चादीको पायल हराएको विषयमा मलाई आरोप लगाउँदै भगडा गर्दै आएकी थिइन । सो कुरा मैले छोरा तथा शान्तिको श्रीमान् विरेन्द्र मल्लाहलाई सुनाउँदा निजले आफ्नो श्रीमती शान्ति मल्लाहलाई लिई ससुरालमा गएर बसेका रहेछन् । त्यहाँ विरेन्द्र रिक्सा चलाउने काम गर्छन । यसै क्रममा मिति २०६८।४।२८ गतेका दिन मेरो माइत पनि भटौलीमा नै भएकाले नाती सोनुलाई साथमा लिई भटौलीमा आएकी थिए । शान्तिको भाईसँग नाती खेलन गएको थियो । साभँपख नाती कता गयो भनी हेर्दा सोध्दा खेलन गएको होला भने र जताततै खोज्दा फेला परेन । भोलिपल्ट शान्तिसँग सोधपुछ गर्दा निजले मैले मारेर नदीमा फालेकी छु भनेर बताएपछि नदीमा खोजतलास गर्दा सोनुको मृत लाश फेला परेको हो भन्ने समेत व्यहोराको सिंगारी मल्लाहको कागज ।

मिति २०६८।४।२८ गते रक्षाबन्धनको दिन मृतक सोनुलाई लिई सिंगारी मल्लाह हाम्रो घरमा आउनु भएको रहेछ । हामी श्रीमान् श्रीमती खेतमा काम गरेर साँझ घरमा आउँदा नन्द सिंगारी नाती सोनु हरायो भनी खोजतलास गर्दै हुनु हुन्थ्यो । भोलिपल्ट बिहान शान्ति मल्लाहलाई सोध्दा शान्तिलाई भेटिएन । म आफ्नो खेतको काम गएँ । दिउँसो लाश भेटियो भनेर हल्ला भएकाले जाँदा सोनुको अनुहारमा चोटपटक लागेको थियो । शान्ति

मल्लाहले नै सोनु मल्लाहलाई मारी फालेकोमा पूर्ण विश्वास लाग्छ भन्ने समेत व्यहोराको फुल गिलासी मल्लाहले अनुसन्धानको क्रममा गरेको कागज ।

घरमा भगडा परेको भन्दै छोरी शान्ति मल्लाह र जुवाई विरेन्द्र मल्लाह मिति २०६८।४।२५ गतेदेखि मेरो घरमा आएर बसोबास गर्ने गरेका थिए । मिति २०६८।४।२८ गते म र मेरो श्रीमान् पुजारी खेतमा काम गरेर साँझ घरमा आउँदा सम्झिनी नाताकी सिगारी मल्लाह नाती हरायो भनेर भन्दै हुनुहुन्थ्यो । जताजतै खोजी गर्दा सोनु भेटिएन । गाउँलेहरू सबै साँझ आफ्नो आफ्नो घर गए । भोलिपल्ट हामीहरू खेतमा काम गर्न गएका बखत दिउसो शान्ति मल्लाहले बच्चा मारी नदीमा फालेको भनेकोले भरतपुरमा मानिसहरू समेत भई नदीमा हेर्दा लास फेला परेको सुनेकी हुँ । शान्तिले बताएअनुसार लास फेला पर्नुले पनि निजले नै मारी फालेकोमा पूर्ण विश्वास लाग्छ भन्ने समेत व्यहोराले रामपती मल्लाहले अनुसन्धानले क्रममा गरेको कागज ।

मेरी श्रीमती शान्ति मल्लाहको खुट्टामा लगाउने चादीको पायल हराएको विषयमा घरमा आमासँग भगडा परेकाले मिति २०६८।४।२५ गते देखि हामी दुवै जना ससुरालीमा आएर बसोबास गर्ने गरेका थियौ । म भैरहवामा रिक्सा चलाउने काम गर्छु । श्रीमती शान्तिले मेरो चाँदीको पायल लुकाई दिएको रिसले मैले मृतक सोनुलाई मारी नदीमा फालेकी हुँ भनी भनेकी हुँदा सोही अनुसार खोजतलास गर्दा सोनुको मृत लाश नदी किनारमा अनुहारमा चोट लागेको अवस्थामा फेला परेको हो । निजको कर्तव्यले मृतकको मृत्यु भएकोमा पूर्ण विश्वास लाग्दछ भन्ने समेत व्यहोराको विरेन्द्र मल्लाहले अनुसन्धानको क्रममा गरेको कागज ।

मिति २०६८।४।२८ गते शान्ति मल्लाहले सोनु मल्लाहलाई मारी नदीमा फालिदिएकी हुँ भनी बताएअनुसार तिनाउ नदीमा खोजतलास गर्दा अनुहारमा चोटपटक लागेको अवस्थामा लाश फेला परेको हो । निज सोनुलाई शान्ति मल्लाहले कर्तव्य गरी मारेकोमा पूर्ण विश्वास लाग्दछ भन्ने समेत व्यहोराले रामशंकर लोध, माधव लोध र सोमन मुराउले गरिदिएको बस्तुस्थिति मुचुल्का ।

प्रतिवादी शान्ति मल्लाहले सोनु मल्लाहलाई कर्तव्य गरी मारेको तथ्य मिसिल संलग्न संकलित कागजातबाट पुष्टि हुन आएको हुँदा निज प्रतिवादी शान्ति मल्लाहलाई मुलुकी ऐन,

ज्यान सम्बन्धी महलको १ नं. को कसूरमा ऐ.१३(३) नं. बमोजिम सजाय गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको अभियोग पत्र ।

घरायसी रिसइवीको कारण सोनु मल्लाहलाई तिनाउ नदीको किनारामा लागी दुंगा, तार र जालीमा टाउको ठोक्काएर नदीमा धकेलिदिएको हुँ । सोही चोट समेतको कारण निजको मृत्यु भएको हो भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी शान्ति मल्लाहले रूपन्देही जिल्ला अदालतमा गरेको बयान ।

सोनु मल्लाहलाई प्रतिवादी शान्ति मल्लाहले कुटपीट गरी कर्तव्य गरी नदीमा फाली मारेको तथ्य प्रतिवादीको मौकाको बयान, अदालतको बयान, जाहेरवालाको बकपत्र तथा लास प्रकृति मुचुल्काबाट समर्थित हुन आएको हुँदा प्रतिवादी शान्ति मल्लाहलाई मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. बमोजिम सर्वश्वसहित जन्मकैदको सजाय हुने ठहर्छ भन्ने समेत व्यहोराको रूपन्देही जिल्ला अदालतको मिति २०६८।१।२० को फैसला ।

उक्त फैसलामा चित्त बुझेको छैन । घटनाको विवरण र प्रकृति हेर्दा मुलुकी ऐन, ज्यानसम्बन्धी महलको १४ नं.आकर्षित हुने देखिन्छ । ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. आकर्षित हुने होइन । घटनाको बारेमा मैले काही कतै तथ्यलाई नलुकाई अदालती प्रक्रियालाई सहयोग पुऱ्याई आएको अवस्थामा जिल्ला अदालतले गरेको फैसला न्याय, कानून र सर्वोच्च अदालतबाट प्रतिपादित सिद्धान्तको आधारमा बदर गरी मुलुकी ऐन ज्यानसम्बन्धी महलको १४ नं. को परिधिमा न्याय गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराले प्रतिवादी शान्ति मल्लाहले पुनरावेदन अदालत वुटवलमा पेश गरेको पुनरावेदन पत्र ।

के कस्तो अपराधलाई के कस्तो सजाय हुने हो भन्ने कुरा राज्यको दण्डनितीको कुरा हो । माथि उल्लिखित घटनालाई मुलुकी ऐन, ज्यानसम्बन्धी महलको १४ नं. मा वर्णित आदेश प्रेरित हत्याको संज्ञा दिन मिलेन । दण्ड निर्धारण गर्दा अपराध, अपराधको प्रकृति, कसूर गर्दाको अवस्था आदेश प्रेरित हत्या, भवितव्य, मनासाय सहितको व्यवस्था गरी छुट्टा छुट्टै सजायको निर्धारण भएको छ । अ.व. १८८ नं. को प्रयोग बाध्यकारी र अनिवार्य व्यवस्था होइन । अतः प्रतिवादी शान्ति मल्लाहले सोनु मल्लाहलाई कर्तव्य गरी मारेको कसूरमा मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. बमोजिम सर्वश्व सहित जन्मकैदको सजाय हुने ठहर्छाई रूपन्देही जिल्ला अदालतले मिति २०६८।१।२० मा गरेको फैसला

मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ । प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन् भन्ने समेत व्यहोराको पुनरावेदन अदालत बुटवलको मिति २०७०।१।१५ को फैसला ।

पुनरावेदन अदालत बुटवलको च.नं. ४१००, प.सं. ०७०।०७१, ११३७३।२०ग, रूपन्देही, मिति २०७०।९।९ को पत्रद्वारा प्रस्तुत मुद्दा साधक जाँचको निमित्त प्राप्त भई यस अदालतको साधक दायरीमा दर्ता भएको देखियो ।

नियम बमोजिम दैनिक मुद्दा पेशीमा चढी निर्णयार्थ पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको पुनरावेदन अदालत बुटवलबाट भएको फैसला मिलेको छ, छैन भन्ने विषयमा निर्णय दिनुपर्ने देखियो ।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा प्रतिवादी शान्ति मल्लाहले मृतक सोनु मल्लाहलाई मिति २०६८।४।२८ गतेका दिन तिनाउ नदीमा लगी कर्तव्य गरी मारेकाले निज प्रतिवादी शान्ति मल्लाहलाई ज्यान सम्बन्धी महलको १ नं. को कसूरमा सोही महलको १३(३) नं. बमोजिम सजाय गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको अभियोग पेश भएकोमा शुरू रूपन्देही जिल्ला अदालतबाट यी प्रतिवादीलाई ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. बमोजिम सर्वस्वसहित जन्मकैदको सजाय हुने ठहर्‍याई फैसला भएको देखियो । शुरू रूपन्देही जिल्ला अदालतबाट भएको उल्लिखित फैसलाउपर चित्त नबुझाई प्रतिवादी शान्ति मल्लाहको पुनरावेदन परेकोमा निजलाई सर्वस्वसहित जन्मकैद हुने ठहराएको शुरू रूपन्देही जिल्ला अदालतको फैसला सदर हुने ठहर्‍याएको पुनरावेदन अदालत बुटवलको फैसला साधक जाँचको निमित्त प्राप्त भई यस अदालतको साधक दायरीमा दर्ता भई साधक जाँचको निमित्त पेश भएको देखियो । पुनरावेदन अदालत बुटवलबाट भएको सो फैसला उपर प्रतिवादीको कानूनका म्यादभित्र यस अदालतमा पुनरावेदन परेको देखिँदैन ।

मृतक सोनु मल्लाहलाई धारिलो हतियारले काटी घोची बच्चाको अनुहारको दायाँ बायाँ गालामा र टाउको एवं शरीरको अन्य भागमा समेत घाउ, खत, निलडाम पारी प्रतिवादी शान्ति मल्लाहले कर्तव्य गरी निज सोनु मल्लाहलाई मारेको हुँदा कानूनबमोजिम हदैसम्मको कारवाही होस् भन्ने समेत व्यहोराको जाहेरी परेको देखिन्छ । तिनाउ नदीको किनारमा आधा शरीर पानीमा र आधा शरीर बाहिर हुने गरी अर्ध कोल्टे अवस्थामा फेला परेको सोनु मल्लाहको लाश बाहिर निकाली हेर्दा अनुहारको च्यापुनिर गालामा आखी भौ र निधार, दायाँ आखा फूली केही निलो भएको, बायाँतर्फ निधारमा घोचेको घाउहरू भई रगत

बगेको भन्ने समेत व्यहोराको घटनास्थल तथा लास जाँच मुचुल्का देखिन्छ । उक्त वारदात (हत्या) को सम्बन्धमा यी प्रतिवादी शान्ति मल्लाहले आफूले कर्तव्य गरी मारी नदीमा फालेको भन्ने कुरालाई स्वीकार गरी अधिकारप्राप्त अधिकारी र अदालतसमक्ष बयान गरेको समेतका मिसिल संलग्न प्रमाणबाट मृतक सोनु मल्लाहको मृत्यु कर्तव्यबाट भएको तथ्य स्थापित हुन आयो ।

मृतकको मृत्यु हुनमा के कसको कस्तो संलग्नता रहेछ भन्नेतर्फ विचार गर्दा मृतक सोनु मल्लाहलाई प्रतिवादी शान्ति मल्लाह समेतका अन्य व्यक्ति समेतको मिलेमतोमा कर्तव्य गरी मारेको घटनाउपर मृतक सोनु मल्लाहको बुवा धर्मेन्द्र मल्लाहले मिति २०६८।४।२९ गते ईलाका प्रहरी कार्यालय मर्चवारमा जाहेरी दरखास्त दिएको देखिन्छ । मिति २०६८।४।२८ गतेका दिन सिगारी मल्लाहले ६ वर्षको नाबालक सोनु मल्लाहलाई आफ्नो घरबाट प्रतिवादी शान्ति मल्लाहको माइती गाउँमा लिएर गएको भन्ने देखिन्छ । सो समयमा प्रतिवादी आफ्नी माइती घर भटौली गाउँमा मिति २०६८।४।२५ देखि बस्दै आएको भन्ने तथ्यमा विवाद देखिएन ।

६ वर्षको एउटा अवोध आफ्नै जेठाजुको छोरालाई आफ्नो साहारा र माया ममता दिनु पर्नेमा घरायसी भगडाको निहुँलाई आधार बनाई वर्षादको साँझको समयमा तिनाउ नदीमा धकेली दिने कार्य गरेको देखिन्छ । नदीको पानीबाट बाहिर निस्किएपछि मार्ने सम्मको मनशाय राखी त्यस्तो अवोध तथा पानीले भिजेको बालकलाई तत्काल नदी किनारमा भेटिएका तारले बुनेका पर्खाल, ढुंगासमेतमा घोटो पारी टाउको तथा अनुहार ठोक्याई नदीमा फालिदिएको प्रतिवादीको बयानबाट देखिन आएको छ । उपरोक्त तथ्य र प्रमाण भएको प्रस्तुत वारदातमा यी प्रतिवादीलाई ज्यान सम्बन्धी महलको १३(१) को कसूरमा सोही महलको १३(३) नं. बमोजिम सर्वस्वसहित जन्मकैदको सजाय हुने गरी भएको शुरू अदालतको फैसला पुनरावेदन अदालत वुटवलबाट सदर भएको देखिँदा अब उक्त १३(३) नं. बमोजिम सजाय हुने हो होइन भन्ने विषयमा हेर्नुपर्ने देखियो ।

मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. मा “लाठा ढुंगा र साधारण सानातिना हतियारले कुटी हानी रोपी घोची वा अन्य ज्यान मर्ने गैह्र कुरा गरी ज्यान मरेमा एकै जनाले मात्र सो काम गरी ज्यान मारेमा सोही एकजना र धेरै जनाको हुल भई मारेमा यसैले मारेको वा यसको चोटले मरेको भन्ने प्रमाणबाट देखिन ठहर्ने देखिन आएमा सोही

मानिस मुख्य ज्यानमारा ठहर्छ । त्यस्तालाई सर्वश्व सहित जन्मकैद गर्नुपर्छ । सो बाहेक अरूलाई र यसैले मारेको वा यसैका चोटले मरेको भन्ने कुरा सो हातहतियार छाड्ने कसै उपर कुनै प्रमाणबाट देखिन ठहर्न नआएमा सबैलाई जन्मकैद गर्नुपर्छ” भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेको देखिन्छ । उक्त कानूनी व्यवस्थाले हुंगा र साधारण सानातिना हातहतियार समेतलाई समेटेको देखिन्छ । प्रस्तुत मुद्दामा प्रतिवादीले मृतक सोनु मल्लाहलाई घोट्टो पारी हुंगा, तारले बुनेको पर्खाल र तार समेतमा ठोक्काई नदीमा फालेको स्वीकार गरेको देखिन्छ । प्रतिवादीले अभियोग स्वीकार गरी गरेको बयान, बकपत्र, घटनास्थल, लास जाँच मुचुल्का समेतका प्रमाणहरूबाट समर्थित भैरहेबाट निजलाई ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. बमोजिम सजाय गर्ने गरेको फैसलालाई अन्यथा भन्न मिलेन ।

अतः मृतक सोनु मल्लाहलाई पूर्व रिसइवी समेतको कारणबाट प्रतिवादी शान्ति मल्लाहले मार्ने मनसाय राखी सोअनुरूप कर्तव्य गरी मारेको भनी आफ्नो अपराधमा सावित भई अधिकारप्राप्त अधिकारी र अदालतमा समेत बयान गरेको आधार प्रमाणबाट निजको सो कार्य मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं.अनुरूपको कसूर देखिएकोले निजलाई ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं.बमोजिम सजाय हुने भनी भएको सुरू रूपन्देही जिल्ला अदालतको फैसला सदर गर्ने गरेको पुनरावेदन अदालत वुटवलको मिति २०७०।१।१५ को फैसला मिलेकै देखिँदा साधकको रोहमा सदर हुने ठहर्छ । फैसलाको जनाउ वादी नेपाल सरकार र प्रतिवादी शान्ति मल्लाहलाई सम्बन्धित कारागार मार्फत दिई दायरीको लगत कट्टा गरी नियमानुसार मिसिल बुझाई दिनु ।

न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु ।

प्रधान न्यायाधीश

इजलास अधिकृत: भीमबहादुर निरौला

कम्प्यूटर: बिकेश गुरागाई

इति सम्बत् २०७१ साल बैशाख १९ गते रोज ६ शुभम् .....